

[Ingerlise Koefoed]

så skæbnsvangre – også for udbygningen – som jeg tror de kan blive.

Ministeren for kulturelle anliggender (H. P. Clausen):

Jeg må give hr. Tinning ganske ret i, at det, det jo egentlig drejer sig om i dag, er udbygning. Det er den plan om forbedring af nationalmuseets vilkår, som skal løbe frem til år 2000. Det er, ligesom om man overser det hovedformål med det lovforslag, som vi diskuterer i dag.

Jeg må advare, så kraftigt jeg kan, imod at vedtage et ændringsforslag, som udskyder den planlagte udbygning efter de linjer, som allerede er lagt. Det ville føles som et ganske alvorligt tilbageslag også af nationalmuseet, som jo har som sin forudsætning, at man i 1986 gennemfører det planlægningsarbejde, som igen er forudsætningen for, at man efter den plan, der er lagt, kan komme i gang med det store, omfattende udbygnings- og forbedringsarbejde, som ligger i dette lovforslag. Man overser i virkeligheden, hvad det drejer sig om: et løft fra det offentlige på ca. 150 mill. kr. og en privat donation, hvilket vil give os 250 mill. kr. i alt plus de nødvendige driftsforhøjelser, der ligger i det forslag, som er til behandling.

Det er da klart, at der har været meget diskussion om nationalmuseets besparelser. Vi har diskussion om så at sige alle de besparelser, der skal gennemføres. Jeg skal ikke her gentage den redegørelse, jeg har givet kulturudvalget, og den redegørelse, jeg har givet offentligheden for, hvordan besparelserne for nationalmuseets vedkommende er sammensat af de nødvendige besparelser, som skal gennemføres på alle de store institutioner under kulturministeriet, for at vores ramme, som i øvrigt er blevet forbedret for 1987, kan bringes til at hænge sammen, når der også tages hensyn til de lovbundne udgifter. Derfor har det været nødvendigt at lave denne besparelse på 1,8 pct. hele vejen igennem på de institutioner, der er tale om.

At så nationalmuseets interne besparelsesplaner kommer højere op, hænger sammen med både budgettekniske og driftsmæssige forhold på nationalmuseet, som ikke er indeholdt i besparelsen. Det betyder – når vi nu endelig skal tale besparelser – at hvis man ville følge det forslag, der nu ligger om at

friholde nationalmuseet for besparelser, så ville man ikke blot friholde museet, men man ville tilføre nationalmuseet et sted mellem 4 og 5 mill. kr., som måtte hentes fra andre institutioner. Det har vi ikke villet.

Vi mener, i øvrigt på linje med en række af de sagkyndige, som hr. Søren Hansen citerede, at det er væsentligt, at nationalmuseet kommer i gang med disse ting. Af brevet fra statens museumsnavn, som hr. Søren Hansen citerede, lægger jeg vægt på den sidste sætning:

»Afslutningsvis understreger nævnet, at dansk museumsverden under hensyntagen til ovenstående må anse det for en helt nødvendig styrkelse af nationalmuseet, at der tilføres institutionen de i lovforslaget anførte midler og muligheder for en fremtidig udvikling.«

Det vil sige, at altså også museumsnavnet lægger vægt på, at man nu tilfører nationalmuseet de midler, som lovforslaget her forudsætter.

Det er væsentligt, at man tager fat nu. Det er væsentligt, at man får gjort det forarbejde i 1986, som skal til, således at man efter det forelagte kan komme i gang med den udbygning, som vi jo nu drøfter med dette lovforslag.

Fru Ingerlise Koefoed spurgte, om jeg kunne løfte sløret for nye besparelser. Det kan jeg ikke, man det er da klart, at kulturudvalget vil få de oplysninger, det måtte ønske. Når jeg ikke kan, så er det, fordi det, der jo drøftes her, er besparelsesforslag, som rumsterer på og omkring nationalmuseet, men som endnu ikke er fastlagt. Jeg er ikke som minister indstillet på at gribe direkte ind i den løbende drift på en af institutionerne, som selv må tilrettelægge deres besparelser inden for den ramme, som er fastlagt, og som jo for nationalmuseets vedkommende ligger langt under de beløb, der i øvrigt tales om, når vi ser på ministeriets krav.

Jeg skal stærkt fraråde, at man vedtager det ændringsforslag, der er tale om, og stærkt anbefale, at man fastholder den udbygningsplan, der nu foreligger som en mulighed, og som jeg også tror vil føre til de resultater, der er forudsat i lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Søren Hansen (S):